

Lumina

Foarte săptămânală p

On. Red. «Transilvania»

Schimb
Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an	Lei 40—
Pe o jumătate de an	20—
Pentru străinătate	100—
Pentru America pe un an	dolari 2—

Un număr 1 Leu.

REDAȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

se primesc la adm. Mitropoliei 45.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Un șir petii 3 Lei pentru odată, dacă publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Dărilor.

Acum toamna e și vremea dărilor. Adevărat că darea este împărțită pentru cele 3 sferturi de an, dar sătenii noștri acum toamna o plătesc pentru că acum pot și ei să facă ceva rosturi de parale. Dărilor ce ni se cer le vom plăti și în toamna aceasta pentru că ne dăm bine seama câte spese și lipsuri are țara noastră cea nouă. Cerem însă un lucru și noi plătitorii: să se arunce dărilor după dreptate. La aruncul dărilor se fac în foarte multe locuri foarte multe greșeli și acelea supără pe oameni. Greșeli vor fi și acum destule din pricina că cheia și îndreptarul dărilor noastre în fosta Ungarie era Cartea funduară și Catastrul. Cum însă în Vechiul Regat nu este Carte funduară și Catastrul, așa s'a întâmplat că nici la noi nu s'au mai purtat așa cum se purtau mai înainte, adică nu s'au mai băgat la rând și la vreme în ele toate schimbările de avere. Și asta nu e bine pentru că Cartea funduară și Catastrul era ca o oglindă în care oricând puteai vedea cum stă cutare și cutare om. Până când nu se va regula deplin Cartea funduară și Catastrul, nu vom avea dreptate deplină la aruncul dărilor de pământ.

Și apoi încă ceva mai avem de spus acum la plata dărilor. Dacă economii își plătesc regulat darea, să plătească și speculanții cari fac câștigurile cele mari. Mai ieri un sătean îmi spunea cu multă amărăciune cum un speculant din sat dela ei a câștigat un vagon de grâu din cele 4 câte «le-a învățit» și «râde, Domnule părinte, acum de noi plugarii cari muncim un an întreg și nu putem câștiga atâta». Să plătească acum și speculanții dare. Bine le-a zis Iorga miniștrilor din sfatul țării că «ar trebui, domnilor miniștri, să-i prindeți la dare pe speculanți și să-i strângeți ca pe un burete, chiar dacă storcând ar trebui să picure sânge din acest burete, care e speculantul». Intrebăm apoi de ce dărilor noastre și acum is mai mari ca cele din Vechiul Regat??

Ministrul de finanțe a întocmit acum un plan (proiect de lege) nou de dări. Acest plan va trece prin sfatul deputaților din casa țării și după ce vor chibzui asupra lui, cu 1 Aprilie a anului ce vine se va pune în aplicare.

Acum e rândul deputaților noștri să chibzuiască dări puse cu dreptate pentru toți.

P. Trifa.

Porunca Papei dela Roma...

O dureroasă privediște ne au dat la Alba-Iulia vlădicii uniți, cari n'au voit să intre în biserica încoronării, unde s'a săvârșit cea mai măreață faptă din viața neamului nostru. Cum n'am fi vrut să fim acolo toți câți am stat pe afară, să ne plecăm cu smerenie genunchii și să înfrățim oftarea noastră cu rugăciunea ferbinte ce se ridică spre ceruri! Câtă lume nu s'ar fi grămădit să fie acolo, iar cei chemați n'au vrut să intre la ospățul neamului. Alte griji i-au ținut pe afară. Era porunca papei dela Roma, ca fiii ai aceluiaș neam, căpeteniile unei biserici ce se zice românească și națională, să aducă o așa vătămare Regelui și Neamului și Țării.

După ce au văzut înșși urăciunea fetei lor, vreau acum să pună răspunderea în cărușă altora. Ba că de noi ortodocșii n'ar fi încăput, ba că guvernul ia oprit. Așa spun prin gazetele lor. Adevărul crud însă îl spune respicat trimisul papei. Vrând să-i scape de osândă pe uniți, nunțiul papal li afundă și mai tare. Spune că el i-a chemat la încoronare, cu telegramă. Cum adevărat? Căpeteniile bisericii greco-catolice au așteptat să fie chemați la cel mai mare praznic românesc de un străin de lege și de neamul nostru? Până aici a ajuns metehna pe care a vârat-o între noi streinii, uneltele papei dela Roma?

Dar cuvântul nunțiului papal spune și mai mult. Că vlădicii uniți n'au intrat în biserica românească, pentru că așa era porunca dela Roma. Ce bătaia lui Dumnezeu ca tu, care ai spus mereu până acum că ești fiu bun și credincios al neamului, să fi oprit de un străin, oricât de papă ar fi el, să iei parte la ospățul obștesc.

Și cei mai zguduitor, nici cât au stat afară, în tovărășia papistașilor, cari ne-ar stinge într-o lingură de apă, ei n'au fost acolo în numele lor, nu în numele bisericii lor și nici în numele poporului pe care îl păstoresc. Da, o jalnică poveste este aceasta, care rămâne o rușine ce nu se va putea spăla niciodată. Tot nunțiul papal o spune că vlădicii uniți au fost acolo pe tribună «în numele sf. Scaun». Auzi, durerea cea mai mare ce poate sfâșia inima unui neam: vlădici români să vindă la încoronarea Regelui tuturor Românilor porunciți de papa și în numele lui! Dar biserica și poporul! N'au fost ei acolo, nici măcar afară, în numele sufletului creștinesc și românesc! De ce nu s'a deschis pământul să înghită pe veci pe toți vinovații, în adâncul prăpastiei, ce se deschide tot mai largă de două sute de ani încoace între fiii aceluiaș neam.

Vezi ce înseamnă ascultarea bisericii unite către papa dela Roma. Să trebuiască să se rupă în clipele cele mai mari și mai sfinte, să se rupă de sufletul poporului, ca să poată sta alături de vrășmașii lui. Nu vom uita în veci icoana asta zguduitoare. Când tot sufletul de creștin și român adevărat își topise toată căldura inimei în ruga ferbinte, ce se făcea în fața altarului, atunci vlădicii uniți, români și ei, țineau tovărășie de vorbă vlădicilor papistași, în inima căroră are sălaş numai ura și dorul de răsunare față de noi.

La aminte iubite cetitor la vorba vechi: spune-mi cu cine te însoțești și-ți voi spune cine ești! Trageți seama cu primejdia ce ne vine tot mai aproape, ca și pădurii, care ea însăși dase coadă la topor. Și de vezi tu răul așa de lămurit, nu te gândi numai la tine. Arată-l și fratelui tău, care se ține încă de biserica unită. Spune-i tu ce potecă primejdioasă deschid în țarina neamului vlădiciei lui, fă-l să înțeleagă, — doară va da bunul Dumnezeu să se lumineze toți, să se ridice ca unul, să alunge dintre noi metehna ce ne desparte. Și el, poporul își va sili pe vlădicii săi ca să se întoarcă din calea rătăcirii.

Da, da oameni buni, e sosită vremea să pornim dela om la om, dela vecin la vecin, dela familie la familie, dela sat la sat, ca să ne înfrățim de nou, să ne facem iarăși o turmă în staulul bisericii noastre drept credincioase a răsăritului. Ea ne a ocrotit în trecut și singură ea ne poate păzi ființa și în viitor, până la sfârșitul veacurilor.

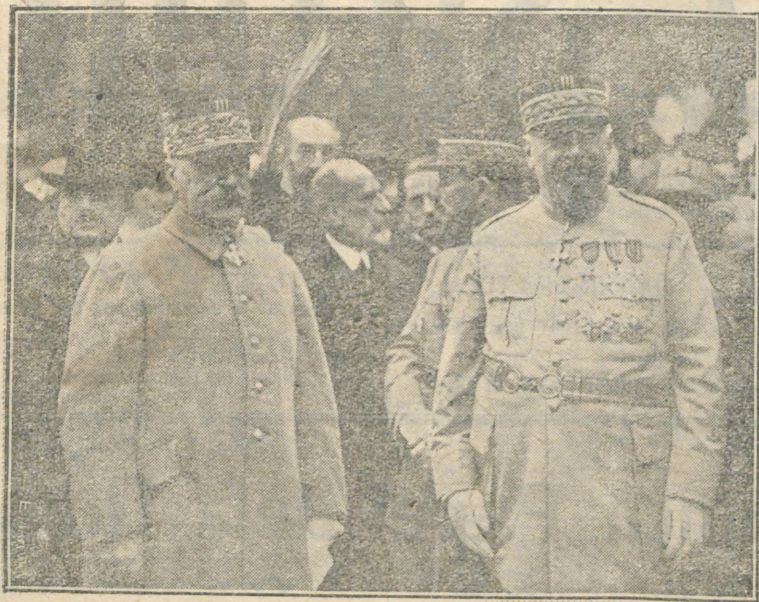
„Politica-i ca și crășma“.

— Din scrisoarea unui țaran cuminte. —

...«Tot mereu ne dați, Domnule Redactor, învățătură la gazetă să ne ferim de vrajba politică și ne place sfatu că ne uităm și vedem că și domnetu din satul nostru de o vreme încoace tot în hărăeli li trece vremea. Chiară și acum Duminecă la încoronarea Impăratului toată ziua s'or ciufuluit domnii noștri cu politica. Io zic că politica-i ca și crășma că și ea îmbată pe oameni și ne strică praznicile noastre cele românești așa cum s'a întâmplat Duminecă aici în sat la noi... — Fără tâlc!

«Iată acum ce e bun sau ce e frumos, fără numai a lăcui frații împreună».

Trimisiile Franței la Serbările Incoronării dela Alba-Iulia.

Mareșalul Foch
cel mai vestit comandant al lumii.

Generalul Berthelot
marele nostru prieten din vremea războiului.

Recunoștința neamului românesc dă casă și moșie generalului Berthelot.

Marele nostru învățat, N. Iorga, a făcut propunere în sfatul țării, ca bunului nostru prieten, generalului francez Berthelot, țara românească să-i dea locuință și moșie aici la noi în semn de recunoștință pentru ajutorul ce ni l-a dat în vremea războiului. Propunerea s'a primit cu mare însuflețire.

Trimis din partea Franței, generalul Berthelot a venit în România cu câteva sute de ofițeri în iarna anului 1916, adevărat în cele mai grele clipe ce le-a avut armata română sfâșiată de lipsuri și boli. Prin munca și stăruințele lui armata română s'a organizat din nou așa că în anul 1917 a fost în stare să țină piept puvoaiului nemțesc.

Niciodată un străin nu ne-a arătat atâta dragoste și bunăvoință ca generalul

Berthelot. Cu noi a suferit și a plâns în vremea năcazului și cu noi s'a bucurat acum la praznicul încoronării. Pe acest mare prieten al nostru l-a trimis Franța împreună cu mareșalul Foch, cel din ai general a lumii, la marele nostru praznic din Alba-Iulia. Toți Români străniși la Alba-Iulia și-au cunoscut îndată pe prietenul lor din vremea năcazului și l-au primit cu urale însuflețite. Când s'a dus acum acasă dela serbările încoronării, generalul Berthelot a spus că pentru el, România este a doua patrie pe care o iubește ca pe Franța lui. Acum neamul românesc i-a dat casă și pământ în semn că Românul «ține minte» binele pe care i l-a făcut cineva cândva. Să trăească!

Preot I. Dăncilă.

„Tata Berthelot“.

Nu este țaran român care să nu fi auzit de generalul francez Berthelot. A fost unul din sfetnicii noștri cei mai de preț în decursul războiului.

Generalul Berthelot nu putea să lipsească dela încoronare. A vrut să ne dea indemnuri pentru viitor și a rostit, în fața unui monument din București, ridicat în cinstea soldaților francezi, morți în România, un discurs, care trebuie ținut minte.

«La năcazuri se cunosc prietini, a spus generalul Berthelot, dar se cunosc și la bucurii. Când se bucură România nu se putea să lipsesc. Am trecut mână în mână partea cea mai rea a drumului. Cea pe care trebuie să o mai trecem va fi mai ușoară, dar este încă destul de lungă».

«Voim, ca copii, cari se vor juca în această grădină să nu mai cunoască ceasurile grozave trăite de părinții lor. Voim să trăiască pacea dulce și rodnică. Pentru aceasta Franța și România au lipsă una de alta. Ele trebuie să se ajute și nu se vor da îndărăt. Vor spori zi cu zi tot mai mult o prietenie atât de mult cimentată (întărită) cu sânge. Aceasta spre cel mai mare bine pentru omenire».

Înțelepte vorbe și sfaturi! Prin ele iată și marele general al Franței ni se arată nu ca un mare «militarist» și om al războiului, ci ca un prieten și vestitor al păcii între popoare. Popoarele trebuie să caute pacea și liniștea pentru ca deoparte copii să nu mai ajungă grozavele zile trăite de părinții lor, iar de altă parte să ne putem tămădui rănilor războiului de cari și acum

sângerează omenirea. Fiecare om trebuie să fie astăzi un vestitor și apostol al păcii.

Clemenceau, marele bărbat de stat francez, a sous-o respicat în luna trecută, într-o telegramă adresată unei foi din Londra: «dacă nu vor găsi statele o deslegare pacinică a conflictelor de acum, în Europa, am înlocui războiul german cu un conflict general, care va aduce ruine, ce nu se pot încunjura, pentru întreaga lume».

Și n'are dreptate bărbatul de stat francez?

H. P. P.

Știri din țară.

Din casa țării în săptămâna trecută deputații au ținut ședințe în casa țării dela București și au pertractat următoarele lucruri: slujbașilor țării li s'a dat un spor de scumpete pe lângă plata ce o aveau; s'a hotărât încorporarea contingentului 1923 pe 1 Noembrie; s'a schimbat paragraful 37 din Legea Agrară pentru că îngreua mersul lucrărilor; s'a dat marelui nostru prieten, generalului Berthelot, casă și moșie în țara noastră. Sfatul țării a protestat împotriva obrăzniciei Ungurilor dela Peșta, cari au vorbit împotriva încoronării în dieta lor din Peșta. Guvernul nostru va cere guvernului ungar să-și dea seama pentru ieșirea nesocotită împotriva țării noastre. A fost vorbă în sfatul țării și de purtarea partidului național față de încoronarea dela Alba-Iulia. Deputații din casa țării și-au arătat părerea că partidul național a făcut o mare greșală că nu a luat parte la

incoronare, ba încă cu greșala lui a mai băgat apă și pe moara Ungurilor dela Peșta. Mult a plăcut vorbirea de utatului Tripou, dela Năsăud, care cu Duh împăciutor a arătat datorile ce le au partidele politice. N'au plăcut însă ieșirile deputatului Mateiu ca o dovadă, că ce-i prea mult nu-i sănătos și nu place nimănui.

„Călare pe situație“... Ministrul președinte, Ionel Brătianu, a declarat înaintea prietenilor săi că el se simte acum mai tare ca oricând. El zice că l-a întărit greșala partidului național față de încoronarea Regelui. «Acum sunt călare pe situație — a zis Brătianu — și de plecarea mea dela putere nici vorbă nu poate fi. Voi sta la cârmă până la sfârșitul acestui rând de legislatură» (facere de leg.), adevărat încă 3 ani.

Ce face opoziția. Partidul național nu va mai ținea congresul dela Alba-Iulia, dar își ține mai departe adunările populare și sunt semne de strajnică luptă între partidele de împotrivire și partidul dela putere. Vom vedea care pe care.

O reformă cuminte: descentralizarea. Între planurile (proiectele) de legi ce se vor aduce în ședințele viitoare din casa țării este și una care va regula din nou administrația și rânduelile ei. Legea cea nouă va descentraliza administrația, adevărat va fi astfel întocmită că va lăsa județelor și comunelor libertatea lor de așidori așidui ele treburile și gospodăria lor. Aceasta va fi o lege cuminte pentru că una din pricinile de ce este astăzi administrația așa greoaie și zăbăvnic lucrătoare e tocmai aceea că prea se strânseseră ațele tuturor afacerilor dela București și alte centre departate. Multe, cele mai multe lipsuri și afaceri nu le poți isprăvi astăzi în județ, ci trebuie să pleci la drum cu merinde în straiță și aceasta nu e bine. Să nădăjduim că legea cea nouă va pune capăt stărilor de azi.

Veste bună din țara Moșilor.

— Liceu în Câmpeni. —

O veche dorință a Moșilor din plasa Câmpeni s'a împlinit în toamna aceasta: la Câmpeni s'a deschis un liceu cu 4 clase. Era o cerință a dreptății deschiderea acestui liceu pentru că vremurile nouă și țara noastră cea nouă puțin altfel de ajutor au putut aduce Moșilor din cuibul eroilor și martirilor Horia și Iancu. Pământ de împărțit în țara Moșilor nu-i, pădurile trebuiesc cruțate ca să scoată sărăcimea pâine din ele, iar cu alimentația, adevărat cu grija și îngrijirea guvernelor pentru bucate pe seama sărăcimei din munți, vai și amar de isprava ce s'a făcut și se face; așa că liceul din Câmpeni e cel dintâi ajutor și cea dântâi răsplăță ce o dă țara pentru jertfele ce le-au făcut Moșii în trecut.

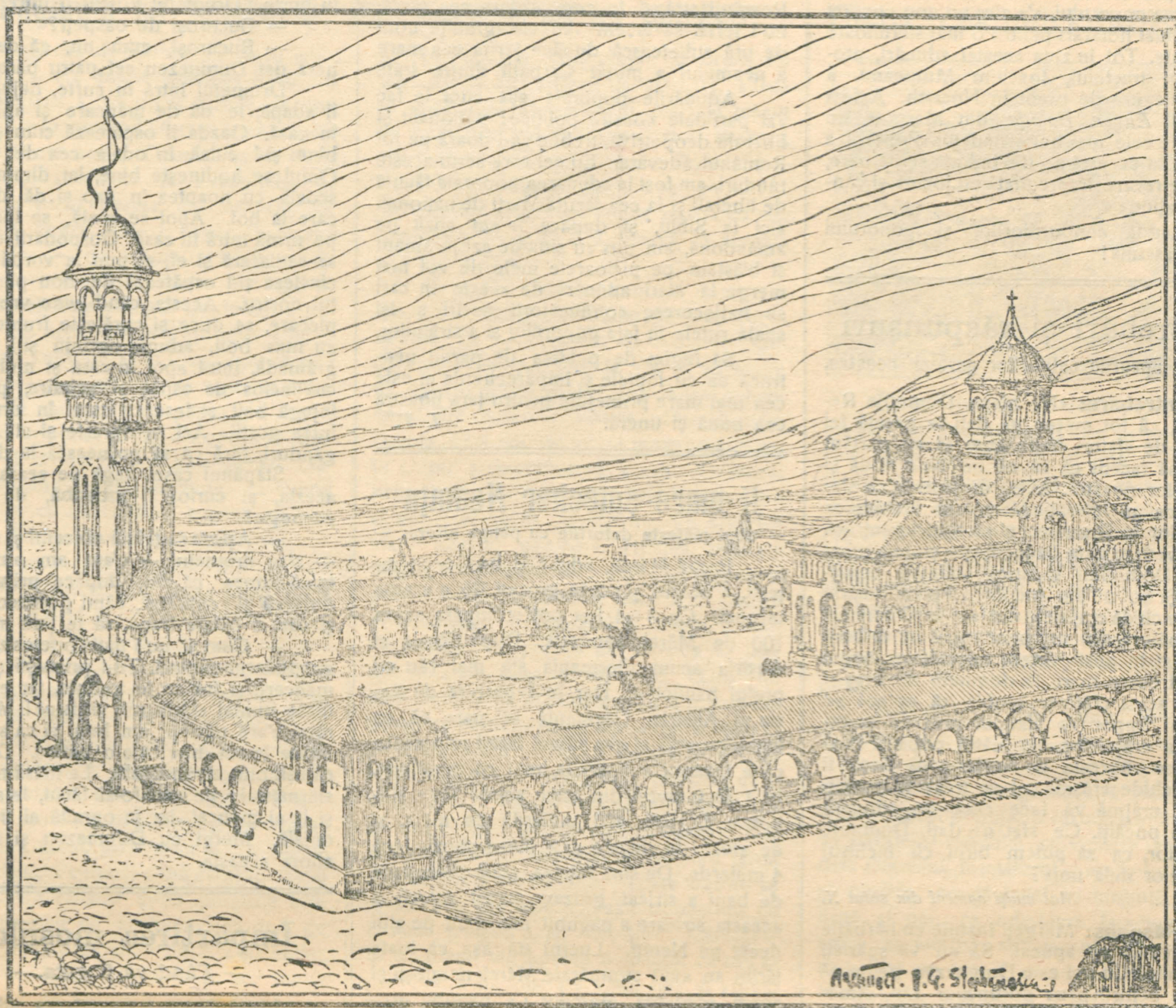
Liceul din Câmpeni se va adevăra că venit la vremea sa și la locul său pentru că din cuibul Moșilor plasei Câmpeni au eșit totdeauna tineri deștepți și isteți (în anul 1918 spre pildă o singură comună: Vidra de sus, avea vre-o 50 de tineri aplicați ca jandarmi, toți cu grade, iar 5 au făcut pe cale privată 4 clase liceale). Fosta Ungarie își recruta slujb și pela căile ferate, poșta și jandarmerie din săcui; acelaș lucru ar trebui să-l facă acum și țara noastră cu Moșii cei lipsiți de pământ.

Și la deschiderea liceului din Câmpeni, politica de partid a cercat să și vâre codița ei tulburătoare de isprăvuri bune, dar poporul nostru cel cuminte a silit el la Câmpeni pe conducători să lase certele politice și să lucreze împreună pentru un lucru bun. Și spre lauda lor, conducătorii de astădată și-au înțeles chemarea, așa că liceul din Câmpeni a răsărit din pacea politică și munca tuturor.

Laudă se cuvine și deputatului Moșilor, Dr. R. Pașca, pentru multele osteneți și stăruințe ce le-a făcut pentru înfăptuirea acestui lucru bun.

«Cum au ajuns cuvintele tale, sorbitu-le-am și Cuvântul tău a fost mie bucurie și veselie inimii». (Ieremia 15, 16).

Biserica Încoronării dela Alba-Iulia.

Această măreață biserică s'a ridicat tocmai pe locul unde a fost biserică zidită de Mihai Viteazul. Papistașii au ras de pe fața pământului acea biserică ca să șteargă orice urmă despre amintirea ei. Dar adevărul nu l-au putut șterge, nici îngropa de tot. El a răsărit acum ca din pământ și cei cari îl îngropaseră s'au rușinat și spăimântat. În fața bisericii stă clopotnița, adevărat turnul cel înalt în care sunt așezate clopotele. În fața acestei clopotnițe a fost întocmit locul pentru încoronare. — Vlădicii papistași și cei *români* dela Blaj nici măcar în curtea acestei biserici n'au voi să intre pentrucă i-a oprit porunca Papei dela Roma.

Dr. Nicolae Bălan,

mitropolitul Ardealului, care a sfințit biserică încoronării dela Alba-Iulia. Biserica Încoronării a rămas în grija Mitropoliei și mitropolitului nostru dela Sibiu pentrucă vechea noastră Mitropolie ortodoxă a fost la Alba-Iulia și biserică Încoronării s'a zidit tocmai pe locul unde a fost biserică cea veche a Mitropoliei noastre.

Vești bune de prin sate.

— Casă culturală în Bobâlna. —

Prin stăruințele și hărnicia părintelui *Petru Lula* și comuna Bobâlna își are casă culturală și Bibliotecă începând cu Duminică a 16-a după Rusale. În această Duminică părintele P. Lula, după sfârșitul sf. Liturghii, a vorbit foarte frumos poporului despre lipsa și foloasele casei culturale și a bibliotecii. Și glasul păstorului a fost ascultat. Păstoriții s'au înscris ca membrii cu bucurie și dor de luminare. Pilda cea bună a fost dată de conducătorii comunei, în fruntea cărora stă Dr. Aurel Vlad, care împreună cu soția s'au înscris cu 300 Lei, părintele Lula cu 200 Lei, învățătorul *Baiu Costa* cu 100 Lei, *Ioan Ardean* cu 100 Lei, *Dumitru Herța* cu 50 Lei, iar ceilalți membrii cu câte 20 Lei.

Laudă se cuvine și vrednicului fiu al bisericii, *Nicolae Fier*, care întru amintirea fiului său *Liținiu*, a făcut pe cheltuiala sa întreg mobilierul de lipsă (mese, scaune, dulap) pentru casă și bibliotecă.

Laudă conducătorilor și poporului. Cu Dumnezeu înainte!

Adunarea „Asociațiunii”, desp. Nocrich.

Adunarea cercului «Asociațiunii», despărțământul Nocrich, a fost convocată și condusă în toamna aceasta de harnicul pretor, *Eugen Munteanu*, ca delegat al comitetului central. Dl. Munteanu a ținut o frumoasă cuvântare de deschidere în care a amintit despre moartea și pierderea președintelui «Asociațiunii», *Andrieu Bârseanu*, și a îndemnat pe locuitorii despărțământului să se scrie ca membrii la «Asociație» care luptă și muncește tocmai pentru lumina lor.

Evanghelia de Duminecă: Isus vindecă pe un îndrăcit.

Evanghelia de Duminecă (Luca cap 8 verset 26—39) are multă asemănare cu cea din Dumineca a 5-a după Rusale pe care am tălcut-o în numărul 26 al gazetei noastre (cetiți și tălcul acela). Deosebirea între ele este numai aceea că în evanghelia de atunci era vorbă despre doi îndrăciți, iar în aceasta numai despre unul. În ținutul Gadarenilor — ne spune evanghelia de Duminecă — a ieșit în calea lui Isus un om ce se chinuia cumpnit de duhurile necurate. De acest om s'a apropiat Isus și dracii s'au cutremurat și l-au rugat să nu i «muncească», ci să le dea voie să intre în o turmă de porci ce pășia pe acolo. Intrând ei în porci, turma s'a pornit în fugă la mare și sărind în apă s'au înecat. Gadarenii văzând această minune, ne spune evanghelia că i-a cuprins spaima și l-au rugat pe Isus să iasă din hotarale lor.

Ce putem noi învăța din această evanghelie? Multe cele bune și de folos sufletesc. Mai întâi să ne întrebăm de ce oare Hristos a dat voie diavolilor să intre în porci? De aceea pentru că porcul e chipul și asemănarea murdăriei și diavolii s'au cerut și au intrat în ei ca o arătare că satana iubește murdăria păcatelor. În inima plină de gunoaiile și murdăria păcatelor, acolo-i locul cel plăcut de ședere a diavolului și acolo își face lăcuință. Creștine! Hristos te-a făcut, prin jertfa sa cea sfântă, oaiie și mielușel curat și până când tu rămâi în staulul lui Hristos și în purtările cele curate, diavolul nu se poate apropia de tine. Dar îndată ce alegi noroiul patimilor și păcatelor, începi și tu să-ți faci inima lăcaș plăcut de ședere a diavolului.

Evanghelia ne spune mai departe că porcii au sărit în apă cu diavolii și s'au înecat. Dar diavolii n'au perit în apă. O legendă (povestire de mai tâziu) spune că

apa în care au sărit porcii cu dracii s'a prefăcut în apă tare și îmbătătoare, adecă în spirt și de atunci locul cel mai plăcut de ședere a diavolului e spirtul, beutura, vinarsul. De atunci a rămas diavolul poruncitor și stăpân peste apa beuturi or îmbătătoare și pe oricine se adapă cu ele, îl schimbă în porc și îl înecă în această apă a pierzării.

Evanghelia ne spune că după ce a făcut Isus minunea, Gadarenii l-au rugat să iasă din hotarale lor. O nebulilor Gadarenii! Hristos venise la voi să vă scape de diavoli și iată voi îl rugați să iasă numai decât din hotarele voastre. Dar să luăm aminte, că și noi, de foarte multeori suntem în chipul și asemănarea acestor Gadarenii nebuni. Prin păcatele și fărădelegile noastre și noi îl alungăm pe Hristos din hotarale vieții noastre pentru că Hristos lăcuiește numai acolo unde este dragoste iubire și purtări bune. Decăteori stăruim în păcate și fărădelegi, deatâteaori și noi în chipul Gadarenilor îl poim pe Hristos să iasă din hotarale noastre sufletești. Gadarenii l-au alungat pe Hristos pentru că le înecase porcii ca să mântuiască din lanțurile satanei pe cel chinuit. Mulți îl alungă și azi pe Hristos pentru că evanghelia Lui cere anumite jertfe și «pagube» dela noi: lăpdarea de poftele și păcerile cele trecătoare. Dar pe creștinul cel adevărat nimic nu-i ieriat să-l despartă de Hristos. Toate trebuie să le socotim gunoaiie ca să-l dobândim pe Hristos (Filipeni 3, 8). Creștine! Cercetează-te, silește-te, luptă-te neîncetat ca să i ai pe Hristos în hotarale vieții tale și atunci Satana nu se va putea apropia de tine. «Rămâneți întru mine și eu voi rămânea întru voi», «căci fără de mine nu puteți face nimic» zicea Isus (Ioan 15, 4, 5). «Doamne rămâi cu noi!»

La praznicul sfântului mucenic Dimitrie.

Acum Mercuri prăznuim amintirea sf. mucenic Dimitrie. Acest mucenic a trăit în vremea împăraților păgâni Dioclețian și Maximilian. A fost de naștere din Tesalonic și încă de tinăr s'a adevărit ca un însuflețit vestitor a lui Hristos. Auzind împăratul de creștineasca lui râvnă, l-a prins și l-a aruncat în temniță. Și avea împăratul la curtea sa un om voinic cu numele Lie și laudându-se cu el îndemna pe toți oamenii cetății să iasă la luptă cu el. Un tânăr creștin, cu numele Nestor, a mers în temniță unde era sf. Dimitrie, și i a spus că vrea să ia luptă cu Lie cel îngâmfat. Atunci sfântul, însemnându-l la frunte cu semnul crucii l-a îmbărbătat spre luptă. Și apucându-se de luptă, puse Nestor sumeția lui Lie jos la pământ, omorându-l, de care lucru împăratul rușinându-se și mâniindu-se, trimise ostași în temniță la sf. Dimitrie, cari străpungându-l cu sulitele îl omorâră și tăiară capul și lui Nestor. Astfel s'a săvârșit vieța cea pământească a sfântului Mucenic.

Biserica a rânduit prăznuirea Sfinților mucenici cu învățatură pentru noi. Prin suferințele și moartea lor pentru Hristos, mucenicii ne învață că și noi trebuie să suferim pentru Hristos și mântuirea noastră sufletească. Bine, va zice cineva, dar azi nu mai sunt păgâni cari să ne prigoniască și să ceară dela noi lăpdarea de Hristos. Ba da, iubite cetitorule, și astăzi sunt prigoniri pentru Hristos căci lumea cu păcatele ei și diavolii cu ispitele lor, oare nu tot același lucru îl cer și azi ca odinioară păgânii: să ne lăpdăm de Hristos? Și sunt destui cari cad (sunt biruinți) în această prigonire sufletească care omoară

nu trupul omului, ci ceva mai scump: sufletului lui. «Temeți-vă de acel care poate să vă omoare și sufletul» zice evanghelia (Mateiu 10, 28). Creștinul cel adevărat trebuie să urmeze lui Hristos ca și mucenicii, prin luptă și suferință. «Luptă-te luptă cea bună a credinții...» «Sufere răul ca un bun ostaș a lui Hristos», «pentru că nouă ni s'a dat darul nu numai să credem în Hristos, ci să și suferim pentru el». (Filipeni 1, 29). Cum să lupt și să sufer eu pentru Hristos, te vei întreba tu cetitorule? Apoi așa ca să trăiești cu Hristos și cu toate învățăturile Lui. Vezi, asta-i, greutatea, pentru că tu zici că nu «te poți dezbara» de anumite scăderi, patimi și plăceri rele. «Nu puteți slugi la doi domni» zice evanghelia, dar tu tocmai aceasta o cerci: să sluguești și lui Hristos și păcatelor tale. Trebuie să-ți scoți păcatele din traiul tău căci altcum dacă le lași să se sporească mereu, ele se vor ridica și te vor sili să te lapezi de Hristos.

Luptă-te dar luptă cea bună și stăruitoare împotriva păcatului. De vei alege această luptă, Domnul va fi cu tine și te va întări ca odinioară pe Nestor împotriva lui Lie cel îngâmfat. De s'ar ridica ispitele ca munții și plăcerile ca valurile mării în fața ta și în calea ta, tu nu te teme. În numele lui Isus Hristos începe luptă împotriva lor și vei birui. Numai prin râvnă neîncetată pentru Hristos și luptă neîncetată ca să mergi înainte pe urmele Lui vei putea dobândi mântuire sufletească, pentru că scris este: «celuie va birui voiu da lui; să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul Raiului lui Dumnezeu». (Apocalis 2,7)

I. Tălcutor.

Citiri și tălcuiți din Biblie

Chipul de mai sus arată o întâmplare pe care o istorisește Biblia în cartea lui Isus Navi cap 10. Și anume ne spune Biblia că Israiltenii aveau o mare bătălie la Gavaon cu cinci împărați păgâni și s'a rugat Isus Navi lui Dumnezeu să oprească soarele pe cer ca să poată isprăvi lupta și să biruiască pe păgâni. Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui «și a stătut soarele în mijlocul cerului și n'a mers către apus o zi întreagă» pânăce Israiltenii biruiră pe păgâni.

Această întâmplare este cu învățatură și pentru noi, creștinii de azi. Un războiu, o luptă mare avem și noi de purtat în această lume. Iatrea noastră vieță nu i altceva decât o luptă, o războire neîncetată cu păcatele, patimile și ispitele cari vin dela Diavolul, înșelătorul și amăgitorul. Ca să purtăm această luptă cu biruință, avem lipsă și noi, ca odinioară Israiltenii, de soare și lumină sufletească. Dumnezeu ne a dat și nouă această lumină. Isus Hristos este soarele și «lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume» (Ioan 1, 9). «Eu sunt lumina lumii, cela ce vine după mine nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții» zicea Isus (Ioan 8, 12). O zi ne spune Biblia că a oprit Dumnezeu soarele să nu «pună pentru ajutorul și biruința Israiltenilor, dar pentru noi, soarele și lumina lui Hristos nu apune niciodată, ci luminează tuturor în toată vremea.

Dar, să luăm aminte, nu pe toți oamenii li cuprinde lumina lui Hristos. «Iar osânda aceasta este — zicea Isus — că lumina a venit în lume, dar oamenii iubiră mai mult întunecul pentru că faptele lor erau rele» (Ioan 3, 19). «Oricine făptuește rele urăște lumina» (Ioan 3, 20).

Iată ved-ți: păcatele sunt acele cari ne țin în întunec și noapte sufletească.

Creștinilor! «Umblați întru lumină, ca să nu vă cuprinză pe voi întunecul; că cel ce umblă întru întunec nu știe încătrău merge». «Dacă umblă cineva noaptea se va împedeca». «Credeti în lumină, ca să fiți fii luminei» (Ioan 12, 35, 36).

Se încreștinează păgânii

— dar se păgânesc creștinii. —

Gazetele aduc știrea că misionarii (predicatorii) creștini fac bună ispravă prin China. Sute de mii de păgâni au primit credința lui Hristos. Frumos lucru! Numai cât asta-i rău, că pe vremea ce în China se încreștinează păgânii, pe aici prin Europa se păgânesc creștinii. Mai ales acum după războiu, atât de mult s'au stricat oamenii și purtările lor, încât își vine să pui telegramă misionarilor din China să se întoarcă cu vestirea lui Hristos aici printre «creștinii» din Europa.

Cetitorule! Ești tu creștin cu numele, sau faptele și purtările tale te arată că ești creștin??

Calendarul săptămânii.

* Noembrie 30 zile. *

Zilele săpt.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	23 Ap. Iacob fr. Dlui	5 Emeric
Luni	24 Muc. Areta	6 Leonard
Marți	25 Muc. Marcian	7 Engelbert
Merc.	26 (†) Muc. Dimitrie	8 Gottfried
Joi	27 Muc. Nestor	9 Teodor
Vineri	28 Muc. Terențiu	10 Andreiu
Sâmb.	29 Mța Anastasia	11 Martin Ep.

Târguri. In 5 Noembrie: Cojocna, Moțișdorf, Teaca, in 6: Sacul, Șomărtin, in 7: Chindul-mare, Drag, in 8: Boroșneul-mare, Dobra, Năsăud, Teiuș, in 9: Bălcaci, Beiuș, Ciacova, Ciuc-Sânmărtin, Șomcuta mare, in 10: Tășnad, in 11: Băghion, Budiul de Câmpie, Covasna, Mănăsturlung, Mercurea (jud. Sibiu), Târgul-Murașului, Șarcaia, Șeica-mică.

Știrile săptămânei.

Spre bucuria cetitorilor noștri le vestim că am câștigat o mulțime de chipuri frumoase dela serbările încoronării și le vom pune pe rând la gazetă ca să-și poată face închipuire despre mersul și frumusețile praznicului dela Alba-Iulia toți cetitorii noștri, și acei cari n'au putut merge să-l vadă cu ochii.

«Lumina Satelor» iese și acum în 6 fețe. O scoatem așa cu mari jertfe sufletești și bănești. Ajutați-ne munca și năzuințele noastre cu răspândirea gazetei. Răspândiți «Lumina» ca să se poată face tot mai mare și mai luminoasă!

Din isprăvile Rachiului. O grămadă de oameni am văzut ieri strânși pe strada Cisnădiei din Sibiu. Se înghesuiau să vadă ceva și râdeau de râsuna uita toată. — M'am apropiat și eu de ei și m'am înghesuit printe ei să văd ce minune-i acolo de răd așa tare oamenii. Știți ce era? Un om beat ca un porc — și durere omul era Român de al nostru. Doi soldați îl culegeau mereu de pe jos din noroiu și îl propteau de zid să se scure tina de pe el. Și cum îl propteau așa stătea, numai capul i-se trăgea mereu în jos, parcă voia să zică «lăsați-mă în noroiu că acolo-i locul meu cel plăcut». Soldații se întreceau de el și îi strigau comanda: «drepti pe loc» dar beatul făcea tot «marș»... de floaștăru uliții și lumea râdea... râdea...

Măhnit în sufletul meu de preot și păstor de suflete am plecat cătră casă gândindu-mă pe drum la evanghelia de Duminecă care spune că Hristos le-a dat voie dracilor să între în porci.

Pentru suflet și lipsurile lui gazeta noastră ține o deosebită seamă și de aceea în «Lumina Satelor» aflați o față întregă (pagina a 5 a) scrisă anumit cu învățături sufletești. Cetiți le cu râvnă și dragoste pentru că cu râvnă și dragoste pentru mântuirea voastră sufletească s'au și scris și se vor scrie.

Am îndemnat dela început pe cetitori să nu prădădească gazeta, ci să o strângă laolaltă și să o lege. Cine a ascultat sfatul nu-i va părea rău căci va avea la sfârșitul anului o carte de mare preț.

O nouă nenorocire de baie la Lupeni. Încă nu s'au uscat florile și iarba de pe mormântul celor pe cari i a omorât în rândul trecut baia de cărbuni «Aurora» din Lupeni și acum o altă baie s'a aprins și a omorât 7 muncitori. Și această baie aparține unei societăți din Peșta. Oare n'ar trebui luate măsuri mai bune pentru asigurarea vieții muncitorilor?

Pleacă Coșut din Arad. În piața Aradului, Ungurii ridicaseră statuă lui Coșut și celor 13 martiri spânzurați la Arad de austriaci. Acum după ce vremurile s'au schimbat și Aradul a ajuns în împărăția Românilor, Ungurii din Ungaria au cerut dela guvernul nostru să le dea voie să și ducă acasă în Ungaria pe Coșut și cei 13 ortaci ai lui. Stăpânirea le-a îngăduit acest lucru și așa Coșut va pleca din piața Aradului. Cale bună!

Lege nouă împotriva speculanților. E vorba să se asprească legile de pedepsire a speculanților. Și bine ar fi pentru că pedepsele ce se dau azi speculanților nimic nu ajută. Ce-i pasă unui speculant de o pedeapsă de câteva sute sau chiar mii de lei când el câștigă înzecit dintr'o singură «afacere»?

Mulți sunt de părerea să li se aplice speculanților pedeapsa cu bătaie, adică băta la funduș și poate că numai această pedeapsă ar putea face ispravă ca să mai scadă ceata celor cari ne scumpesc traiul vieții.

Priveghiați Românilor. Din privilegiul încoronării dela «Aba luj», în dieta dela Peșta un deputat ungar (Szilágyi) a vorbit așa: «Granița cea nouă taie în corpul țării noastre milenare (de o mie de ani) și nici odată nu vom recunoaște această graniță. Vom întrebuița orice fel de mijloace legale și nelegale, iertate și neiertate, tăi nuite și netănuite ca să putem muta această graniță»...

Iată cum vorbesc Ungurii la Peșta în vreme ce noi Români facem adunări populare în cari ne batjocorim și ne slăbim unii pe alții!

Din isprăvile prețurilor maxime. Se știe că, încă din vară, guvernul a pus preț maximal pe grâu și așa când a eșit grâul cel nou toată lumea s'a grăbit să-l cumpere după tarifa guvernului. Și orașele cele mari din Ardeal au trimis după grâu maximal. Dar trimișii s'au întors acasă cu buzele umflate pentru că nimenea nu voia să-și dea grâul și munca lui după tarifa de pe hârtie. Atunci primarii orașelor au înaintat rugare la București prin care cer să mai urce guvernul prețul maximal al grâului căci atcum vine iarna și ei rămân fără pâine. Ministrul n'a ascultat rugarea lor și la asta primarii au răspuns că ei nu vreau să mai poarte grija pâinii pentru orașele lor, ci lasă această sarcină celor din cen-

tru dela București ca și când ar zice «poftește, Domnule Ministru, cumpără Domniata grâu maximal!».

Să prea poate întâmpla ca în chipul acestor orașele să coacă pe iarnă prețuri maxime în loc de pâine.

Adunarea generală a «Asociațiunii» se va ține acum Mercuri în 8 și 9 Noembrie aici la Sibiu. Fiind la ordinea zilei obiecte de mare însemnătate pentru viitorul «Asociațiunii» (alegeri de președinte ș. a.) sunt rugați toți membri să ia parte la adunarea de Mercuri.

Adunarea generală a despărț. Sibiu al Asociației se ține Duminecă în 5 Noembrie la 3 ore p. m. în sala festivă a Reuniunii meseriașilor cu raport general, înscriere de membri și constituire din nou a desp. pe 3 ani.

Drum de fer nou între Arad și Oradea-mare. Se știe că granița cea nouă ce s'a pus între noi și Ungaria a rupt și linia ferată ce lega Aradul cu Oradea. Acum se lucră de mult la facerea unui drum nou de fer care să lege iarăși Aradul cu Oradea. Se vestește că drumul va fi gata încă în anul acesta după ce Statul a mai dat un credit de 5 milioane pentru isprăvirea mai grabnică a acestor lucrări. Călătorii vor scăpa astfel de încunjurul de 19 ore ce-l făceau cu trenul pe la Teiuș.

Valuta (prețul) banilor în săptămâna aceasta a stat așa:

1 dolar american	cu Lei	161.—
1 franc francez	„	11.25
1 dinar sârbesc	„	2.40
100 coroane ungurești	„	6.50
100 coroane austriace	„	—21
100 mărci nemțești	„	3.50

Leul a stat la 920 centime (bani) francezi.

AVIZ!

BANCA CENTRALĂ

FILIALA — SIBIU

S'A MUTAT

cu biourourile sale în

Piața Regele Ferdinand Nr. 14

unde s'a aranjat modern și corespunzător situației sale.

Nici în Strada Cisnădiei Nr. 7, II,
și nici în Strada Turnului Nr. 33

NŪ MAI ARE BIUROURI ȘI CASSA.

Exclusiv în

Piața Regele Ferdinand Nr. 14

se primesc de acum înainte

♦ DEPUNERI PE LIBEL ♦

cu 5½% și 6% netto. 6-6

Darea după interese o plătește institutul.

SCHIMB DE DOLARI

și alte valute totdeauna cu cele mai culante cursuri.